

Het Gerechtshof te 's-Gravenhage, Eerste Meervoudige Belastingkamer;

Gezien een beroepschrift, ingediend door X te Z, als gemachtigde van Y te W, tegen de uitspraak van de Inspecteur der belastingen te V op belanghebbendes bezwaarschrift tegen de hem opgelegde aanslag in de Inkomstenbelasting over het jaar 1954;

Gezien de overige stukken;

Gehoord ter zitting van 19 februari 1958 de Inspecteur alsmede namens belanghebbende X voornoemd;

overwegende, dat bovengenoemde aanslag, berekend volgens tariefgroep II naar een zuiver inkomen van f. 36.640,-, bij de bestreden uitspraak nader werd geregeld volgens tariefgroep III met kinderaftrek voor drie kinderen naar een zuiver inkomen van f. 36.721,-; dat belanghebbende hierna in beroep is gekomen bij het Gerechtshof, aanvoerende, dat de aanslag te hoog is en had dienen te zijn berekend naar een zuiver inkomen van f. 35.464,52, terwijl de Inspecteur tot handhaving van zijn uitspraak heeft geconcludeerd;

overwegende, dat, voorzover te dezen van belang, op grond van de inhoud der stukken en van het ter raadkamer verhandelde als tussen partijen onbetwist is komen vast te staan:

dat belanghebbende onder de naam A een stenenfabriek exploiteert; dat hij in een tabellarisch kasboek chronologisch en regelmatig aantekening houdt van de ontvangsten en uitgaven van deze fabriek, terwijl in een afzonderlijk boek de vorderingen uit hoofde van de verkoop van stenen worden vastgelegd; dat belanghebbende behalve eigenaar van genoemde stenenfabriek ook nog directeur is van de N.V. B-steen te W; dat, ontvangsten en betalingen uit hoofde van deze functie alsook de huishoudelijke ontvangsten en uitgaven over dezelfde bank- en girorekeningen en over dezelfde kas lopen als de ontvangsten en betalingen van A; dat belanghebbende ten behoeve van genoemde fabriek in

1954 voor in totaal f. 31.412,- bedrijfsmiddelen aanschafte; dat de Inspecteur bij de regeling van de onderhavige aanslag met betrekking tot bedoelde bedrijfsmiddelen geen investeringsaftrek heeft toegestaan;

Overwegende, dat belanghebbende als grond van zijn beroep heeft aangevoerd dat de Inspecteur ten onrechte heeft aangenomen dat zijn, belanghebbendes, boekhouding niet regelmatig is in den zin van art. 8a lid 1 laatste zin van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941; dat de boekhouding omvat het voormelde kasboek, het eveneens voormelde verkoopboek, een grootboek, een balansboek en, sedert 1954 ook afschrijvingsstaten betreffende de bedrijfsmiddelen; dat op grondslag van deze boekhouding jaarlijks een balans wordt opgesteld, hetgeen gepaard gaat met inventarisatie en afsluiting; dat in aansluiting op deze balans jaarlijks een Verlies- en Winstrekening wordt opgesteld; dat deze boekhouding voldoet aan de in de Memorie van Toelichting bij het Ontwerp van wet Belastingherziening 1950 gestelde eis, dat de fiscus in staat wordt gesteld oog te houden op het verloop van en de waarborgen voor zijn aanspraken dat daarvoor niet nodig is, dat een afzonderlijke administratie van de bedrijfskas wordt bijgehouden; dat zulk een administratie in casu niet kon worden bijgehouden, omdat hij, belanghebbende, al zijn geldmiddelen tot zijn privé-vermogen rekent, een opvatting, welke niet onredelijk is en hem derhalve vrijstaat; dat hieruit volgt, dat alle ontvangsten en uitgaven van de fabriek dienen te worden aangemerkt als privé-onttrekkingen onderscheidenlijk als privé-stortingen; dat deze onttrekkingen en stortingen nauwkeurig en chronologisch in het tabellarisch kasboek staan aangetekend en eveneens in de privé-rekening;

Overwegende, dat de Inspecteur hiertegenover op in het verzoekschrift aangevoerde gronden de juistheid van zijn uitspraak heeft volgehouden;

Overwegende, dat de Memorie van Toelichting van het ontwerp, dat heeft geleid tot de Wet Belastingherziening 1950, bij art. 9 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 inhoudt:

"Evenals thans het geval is, zal ook voortaan reservering ten laste

van de jaarlijkse winst slechts mogelijk zijn, indien de belastingplichtige door geregeld boekhouden ertoe meewerkt, dat de fiscus het oog kan houden op het verloop van en de waarborgen voor zijn aanspraken." ;

Overwegende, dat daaruit blijkt, dat voormelde wet geen wijziging heeft beoogd te brengen in de eisen, waaraan de boekhouding van een belastingplichtige moet voldoen, wil die belastingplichtige geacht worden voor de toepassing van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 regelmatig boek te houden;

Overwegende dat derhalve, evenals vóór de totstandkoming van gemelde wet, gen boekhouding, waarin de privé-onttrekkingen en de privé-stortingen niet zijn opgenomen, niet geacht kan worden een regelmatige boekhouding in den zin van de artt. 8a en 9 van het Besluit te zijn omdat uit die boekhouding niet kan worden nagegaan welke saldi op een bepaald moment aanwezig moeten zijn;

Overwegende, dat van een niet regelmatige boekhouding als in de voorgaande overweging bedoeld in het onderhavige geval naar het oordeel van het Hof sprake is;

Overwegende, de belanghebbendes kasboek, hetwelk door belanghebbende ter raadkamer is overgelegd niets vermeldt omtrent privé-onttrekkingen en privé-stortingen; dat belanghebbende stelt, dat dit kasboek moet worden gelezen in samenhang met de "privé-rekening", want alle bedrijfsontvangsten als onttrekkingen en alle bedrijfsuitgaven als stortingen zouden zijn vermeld;

Overwegende, dat echter hetgeen door belanghebbende in de uitoefening van zijn bedrijf werd ontvangen als zodanig tot zijn bedrijfsvermogen kwam te behoren; dat onaannemelijk is, dat belanghebbende dit uit de ontvangsten gevormde bedrijfsvermogen in zijn geheel zou hebben willen onttrekken aan zijn natuurlijke bestemming, te weten in de eerste plaats te dienen tot dekking van bedrijfsuitgaven en iets

dergelijks met name niet mag worden afgeleid uit het enkele feit, dat de bedrijfsontvangsten met belanghebbendes privé-bezit aan liquide middelen warden vermengd;

Overwegende, dat nergens in belanghebbenden boekhouding tot uiting komt, welk gedeelte van de ontvangsten werkelijk van belanghebbende de bestemming ontving dienst te doen voor privé-doeleinden; dat dit gedeelte niet behoeft te zijn het voordelig verschil tussen bedrijfsontvangsten en bedrijfsuitgaven;

Overwegende, dat derhalve, gelet op het bepaalde bij art. 8a lid 1 slotzin van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, door de Inspecteur toepassing van investeringsaftrek terecht niet is toegestaan aan belanghebbende;

RECHTDOENDE:

Handhaaft de uitspraak, waarvan beroep.

Aldus gedaan op 8 mei 1958 door Mrs Prof. Schuttevâer, Vice-President, Neppérus, Raadsheer en De Bie, Raadsheer-plaatsvervanger, in tegenwoordigheid van de Griffier.

w.g. W.J. Slagter

w.g. Schuttevâer

Voor afschrift:

De Griffier van het Gerechtshof
te 's-Gravenhage,

Aangetekend aan partijen
verzonden: 28 MEI 1958